

Народен ПОДЕМ

Брой 10
Год. I
Цена 6 лв.

Шумен
21 декември
1949 год.

РЕДАКТИРА
КОМИТЕТ

Орган на Окръжния комитет на ОФ и Градския народен съвет

Да живее и ни води дълги години вождът и учителят-великият Сталин

Нашето поколение с чест носи името — **сталинско поколение**, а нашата епоха заслужено се нарича **сталинска епоха**. Личността на вождата и учителя на прогресивното човечество запълнява действително най-важната епоха в човешкото развитие на епохата на Великата октомврийската революция, на социалистическото строителство, на Отечествената война, на бурния и неудържим ръст на революционните сили на пролетарската революция във всички страни на света. Начело на този гигантски ход на човешката история стои славната Болшевишка партия на Ленинова и Сталинова, во главе с вождата и учителя на народите — **великият Сталин**.

С името на Сталин днес освободените народи от капиталистически и фашистки ярем се хвърлят в социалистическо строителство с името на Сталин народите, пъшкащи още под капиталистическия гнет, се хвърлят на самоотвержена борба против своите угнетители — капиталистическите господари, империалистическите подпалвачи на войни и колониални робовладения; с името на Сталин, народите се борят, обуздават и побеждават силите на империалистическите подпалвачи на нови войни; днес **името на Сталин е знаме на мира, демокрацията и социализма — надежда, упование, вяра и гордост на народите на Съветския съюз и всички страни в света.**

Нашият народ помни и никога не ще забрави, че неговото освобождение от фашисткия гнет беше възможно само благодарение на сталинските войни, на великата Съветска армия — освободителка; нашият народ помни и никога не ще забрави могъщата помощ на сталинската дипломация, която ни брани срещу домоганията на империалистическите хищници; нашият народ знае, че неговите успехи в строителството на нашата социалистическа индустрия и земеделско стопанство са възможни благодарение

на помощта на великата Съветска страна; а в трудните години като тази за изхранване на нашия народ тя ни подпомага.

Ако нашият народ върва в своето социалистическо

дни, нашата младеж, нашите деца пееха песни за Сталина.

С името на Сталина нашият народ разгромяваше и разобличаваше подлата шпионска и вредителска банда на англо-американ-

бъдеще и уверено върви напред към социализма, това е благодарение на мощната подкрепа и могъщото покровителство на Съветския съюз, начело с **великият Сталин**. И за всичко, това, нашият народ само за десетина дни подписа благодарствения адрес до др. Сталин, като пет милиони трудещи се изпратиха своите възторжени благопожелания на любимия вожд и учител СТАЛИН.

С името на Сталина нашият народ въодушевено превърна изборите на 18 т. м. във велико всенародно тържество, празник на победата, а през изборните

ския и титов шпионаж начело с Трайчо Костов.

На Сталина нашият народ изпрати подаръци, изразяващи майсторството, изкуството и творческите усилия на народа.

Към Сталина днес нашият народ, в деня на неговата 70-годишнина, обръща радостно очи и от все сърце извиква:

— **Благодарим на Сталина!**

Да живее и ни води дълги години вождът и учителят на прогресивното човечество — **нашият вожд и учител великият СТАЛИН!**

СТАЛИН

Из книгата „Срещи с другаря Сталин“

Всичко в този велик човек поражда. Неговата дълбока, непознаваща компромиси, принципност при разрешаването на най-важните и сложни въпроси, в които се обкръжава доста много умове. Удивителната яснота и строгост на мисленето, ненадминатото умение да схване във въпроса основното, главното, новото, решавашото, от което зависи всичко останало. Колосалният енциклопедически запас от знания, допълвани през цялото

време в процеса на творческия градивен труд. Безграничната работоспособност, непознаваща умора и неуспехи. Безпределната отзивчивост към всички жизнени явления и към такива, които биват отминавани дори от мнозина проникателни хора. Многократно доказаната, присъща само нему способност за историческо предвиждане. Стоманената воля, сломяваща всички и всякакви пречки за постигането на веднъж набелязаната цел. Болшевишката

страстност в борбата. Пълното безстрашие пред личните опасности и пред острите изпитания с сериозни последици исторически повратности. Най-великата човечност, хуманността, любовта към хората, към децата, привличащата хората сърца простота и скромност, другарското обращение към всички, независимо от „ранга“ внимателността и загрижеността за другите.

А. Поскребишев
В. Двински.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

ЙОСИФ ВИСАРИОНОВИЧ СТАЛИН

Милиони работници и трудещи се в капиталистическите страни виждат в Сталин своя близък другар, мъдър учител и велик вожд. Няма друг човек, който би се ползвал с такова непоколебимо доверие и авторитет в редовете на работническото движение, в редовете на трудещите се от всички страни, както нашият Сталин — гениалният продължител на делото на Маркс-Енгелс-Ленин.

Със жар слушат и изучават всяка реч на др. Сталин милиони хора, които се вдъхновяват от неговите думи за героически подвизи и черпят нова увереност в това, че социализмът ще възтържествува в целия свят.

С какво се обяснява неизмеримата сила и влияни-

ето на Сталин? Защо трудещите се така го уважават и така го обичат? — Затова, защото те знаят, че Сталин няма други интереси, освен защитата на интересите на угнетеното и страдащо човечество, няма друг живот, освен живота, отдаден за благото на трудещите се. Затова, защото те знаят, че Сталин и цялата неговата теоретическа и практическа дейност, целият му живот са неотделими от социализма; те знаят, че под неговото водителство съветският народ построи социалистическото общество, превърна вековните мечти на най-добрите умове на човечеството в чудесната действителност на днешния ден. Затова, защото в Съветския съюз те виждат могъща опора за

своите освободителни борби, а в Сталина — мъдрия кормчия на страната на победилите социализъм. Затова, защото те знаят, че у Сталина и съветския народ има една мисъл и една воля, поставени в служба на интересите на всички угнетени, експлоатирани и нещастни.

Силата на влиянието на Сталин е в неговото велико учение, проверено от опита на милионите в неговата правота, потвърдена от безсмъртни дела. Десетилетия буржоазните учени твърдяха, че социализмът е утопия. Сталин показва на милиони хора социализма, вълноген в живота.

(в. „Работническо дело“
бр. 297, 1946 год.)

ГЕОРГИ ТРАЙКОВ

Подпр. на Мин. съвет и Мин. на земеделието

Сталин за съюза на работническата класа и трудовото селячество

Великата октомврийска революция донесе за пръв път в световната история победата на трудовия експлоатиран народ над неговите подтисници и експлоататори и създаването на първата работническо-селска власт и държава. Крепостта на тази власт показва правилността на възгледа на Ленинова, че Октомврийската революция ще победи, ако успее да превърне руското трудово селячество в съюзник и неизчерпаем резерв в борбата, възглавявана от пролетариата против царизма, помещиците и буржоазията. В работническо-селския съюз Ленин виждаше и предпоставката за изграждането на новата съветска държава. Той завеща на Сталин да се пази трайността и здравината на тоя съюз.

В клетвата, дадена над гроба на вождата на революцията, неговият верен съратник Сталин от името на Болшевишката партия и целия съветски народ заяви:

„Отивайки си от нас, др. Ленин ни завеща да крепим с всички сили съюза на работниците и селяните. Кълнем ти се др. Ленин, че ние с чест ще изпълним и тая твоя заповед.“

През изминалия четвърт век от произнасянето на тази клетва Сталин я превърна в дело — укрепвайки и превръщайки работническо-селския съюз в истинска гранитна основа на съветската власт.

След смъртта на Ленинова работническо-селският съюз бе превърнат в основен инструмент за строителството на социализ-

ма в градовете и селата на СССР за укрепване на икономическите, политическите, и културни основи на новия обществен строй.

Този съюз, обаче, не бе съюз на работническата класа със селячеството въобще, а съюз на работническото с бедните и средни селяни. За строителството на социализма, оточнява Сталин, съдържанието на работническо-селския съюз „на нас не е нужен всякакъв съюз със селяните, а само такъв съюз, който се базира върху борбата против капиталистическите елементи сред селяните“. Това е онзи работническо-селски съюз, който се ръководи от работническата класа, чрез нейния политически авангард, има за основна цел социалистическото преустройство и строителство в града и селото, като в последното се опира на селската беднота, съюзява се със средняка и води борба против кулашкото-капиталистическите елементи — враговете на социализма.

Следва на 2 стр.

За уклоните към национализма

Из отчетния доклад на Сталин на XVII конгрес на Партията за работата на ЦК на ВКП (б), 26. I. 1934 год.

Да вземем, например, националния въпрос. И тук също, в областта на националния въпрос, както и в областта на другите въпроси, в една част на Партията има бърканица във възгледите, създаваща известна опасност. Изговорих за жизнеспособността на преживелиците на капитализма. Трябва да се забележи, че преживелиците на капитализма в съзнанието на хората са много по-жизнеспособни в областта на националния въпрос, отколкото във всяка друга област. Те са по-жизнеспособни, тъй като имат възможност добре да се маскират в национален костюм. Мнозина мислят, че прегрешението на Скрипник е единичен случай, изключение от правилото. Това е неверно. Грехопадението на Скрипник и неговата група в Украйна не е изключение. Такива също изкълчвания се наблюдават в отделни другари и в другите национални републики.

Цо значи уклон към национализма, — все едно дали става дума за уклон към великоруски

национализъм или за уклон към местен национализъм? Уклон към национализма е приспособяване интернационалистическата политика на работническата класа към националистическата политика на буржоазията. Уклонът към национализма отразява опита на „своята“ национална буржоазия да подрине съветския строй и възстанови капитализма. Източникът и на двата уклона, както виждате, е общ. Това е отход от ленинския интернационализъм. Ако искате да държите под огън и двата уклона, трябва да се бие преди всичко, по този източник, по онези, които напускат интернационализма — все едно — дали е думата за уклон към местния национализъм или за уклона към великоруския национализъм.

Спорът по това, кой уклон представлява главна опасност, уклонът към великоруския национализъм или уклонът към местния национализъм? При съвременните условия това е формален и затова празен спор. Глупаво би било да се дава

пригодна за всички времена и условия готова рецепта за главна и неглавна опасност. Такива рецепти въобще няма в природата. Главна опасност представлява онзи уклон, против който са престанали да се борят и на който са дали по такъв начин да се разрастне до държавна опасност.

В Украйна още съвсем неотдавна уклонът към украинския национализъм не представляваше главна опасност, но когато престанаха да се борят с него и му дадоха да се разрастне до това, че той се съедини с интервенционистите, този уклон стана главна опасност. Въпросът за главната опасност в областта на националния въпрос се решава не посредством празни формални спорове, а посредством марксистки анализ на положението на нещата в дадения момент и изучаването на ония грешки, които са допуснати в тази област.

Сталин за буржоазния национализъм

Из доклада на Сталин на XVI конгрес на ВКП (б), състоял се на 27. VI. 1930 г.

Същността на уклона към местния национализъм се състои в стремение към обособяване и затваряне в рамките на своята национална черупка, в стремение да се замажат класовите противоречия вътре в своята нация, в стремение да се защитят от великоруския шовинизъм чрез отдръпването от общия поток на социалистическото строителство, стремение да не се види това, което обличава и съединява трудещите се маси на националностите в

СССР, а да се види само това, което може да ги отдалечи една от друга.

Уклонът към местния национализъм отразява недоволството на отживяващите класи на по-рано угнетените нации, от режима на диктатурата на пролетариата, техният стремеж да се обособят в своя национална държава и да установят там своето класово господство.

Опасността от този уклон се състои в това, че той култиви-

ра буржоазен национализъм, отслабва единството на трудещите се народи на СССР и налива вода във воденицата на интервенционистите.

Такава е същността на уклона към местния национализъм.

Задачата на Партията се състои в това, што да води решителна борба с този уклон и да обезпечи условията необходими за интернационалното възпитание на трудещите се маси на народите в СССР.

СТАЛИН

за съюза на работническата класа и трудовото селячество

(Продължение от стр. 1)

листическото преустройство в селата.

Сталин успя да превърне този съюз в такъв привличащ и обединяващ център, който повлече цялото съветско селячество по пътя на социалистическото преустройство и строителство. Политическите и стопански мероприятия на Сталина за привличането на огромната маса на средното селячество и за ограничаване и ликвидиране на кулачеството като класа, създадоха условията за разрастването на колхозното движение по пътя към социализма. „Новото и решаващото в сегашното колхозно движение, казва Сталин, анализирайки резултатите от мероприятията за създаването на колхозния строй в съветското село, се състои в това, че селяните в колхозите отиват не по отделни групи, както ставаше по-рано, а по цели села, райони, околии и даже окръзи. А какво значи това? Това значи, че в колхозите отива средният селянин. Тук е основата на този коренен прелом в развитието на селското стопанство, който съставля-

ва най-важният успех на съветската власт“.

Този прелом, осъществяван под ръководството на Сталина, представлява един от най-важните успехи на съветската власт, защото създаде в краен резултат, за пръв път в световната история, нова класа-класата на съветското селячество, която не познава експлоатацията на човек от човека, на селото от града, а в братски съюз с работническата класа, начело с Болшевишката партия строи своето благоденствие-социализма и комунизма.

И в нашата страна, работническото и трудовото селячество вървят по сталинския път. Обединени под знамето на Отечествения фронт, работническото и трудовото селячество, в борба срещу капиталистическите елементи от града и селото, изграждат все по-крепко своето единство и под ръководството на Българската комунистическа партия полагат основите на социалистическото строителство в нашата Народна република.

СТАЛИН ЗА СЕЛЯЧЕСТВОТО КАТО СЪЮЗНИК НА РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА ОТГОВОР НА ДРУГАРИТЕ БАЛТНЬОВ, ЕФРЕМОВ И ИВЛЪОВ

Извинявам се, че ви отговарям късно.

В моята реч съвсем не е казано, че селячеството е необходимо като съюзник на работническата класа само в настоящия момент. Там не е казано, че след победата на революцията в една Европейска страна съюзът на работническата класа и селяните ще е излишен. Аз мисля, че вие лошо сте чели моята реч пред Московската конференция.

Там е казано само това, че „селячеството се явява единствен съюзник който може сега да окаже пряка помощ на нашата революция“. Следва ли от това, че след победоносна Европейска революция, селячеството в нашата страна ще стане ненужно за работническата класа?

Вие питате: „Какво ще стане след световната революция, когато съюзникът — селячеството ще бъде ненужно. Как ще се гледа на него?“

Първо — не е вярно, че селячеството ще бъде излишно след „световната революция“. Не е вярно, тъй като „след световната революция“ нашата сто-

панско-строителна работа ще тръгне с огромни крачки, а да се строи социализъм без селячеството не бива, тъй като селячеството не може без работническата класа. Така, че след победната революция на Запад, съюзът между работниците и селяните не ще отслабне, а напротив трябва да се засили.

Второ, „след световната революция“, когато нашата строителна работа ще се усили стократно, свършено различните икономически групи на работниците и селяните ще започнат да изчезват, като се превръщат в земеделски и фабрични работници, т. е. ще изравняват икономическото си положение. А какво значи това? Това значи, че съюзът на работниците и селяните постоянно ще се слива до пълно единство в социалистическото общество на бившите работници и бившите селяни, а тогава просто труженици на социалистическото общество. Ето нашият възглед за селячеството „след победата на световната революция“.

СЪОБЩЕНИЕ

Държавният Институт за ОО клон Шумен съобщава на всички държавни, автономни и други обществени учреждения, предприятия, фондове и народни съвети, при които има наети на работа работници и служещи, подлежащи на задължително осигуряване по закона за общественото осигуряване, че в края на 1949 година изтича срокът за валидността на издадените работнически осигурителни книжки от серия 1942—1947 г. с подлепени листове за 1948 и 1949 година и в началото на 1950 год. ще започне подменяването на тази серия осигурителни книжки с нови за 1950—1951 год.

Преди да се представят за подменяване въпросните осигурителни книжки, следва да се извърши следното:

1) На стр. 12—13 на осиг. книжки да се нанесат промените на надниците и датите на постъпване и напускане на работа, заверени от длъжностно лице.

2) Да се проверят дали са облепени с осигурителни марки за времето през което е работено.

3) Всички перфориранни листове, подлежащи на откъсване от осиг. книжки да бъдат подписани от осигурените на означеното място.

4) При представянето на осигурителните книжки няма да се ползва списък Р—За, а същите ще се представят при опис, като при представянето им да се иска от длъжностното лице разписка за предадените и приети книжки.

5) С представянето на осигурителните книжки, подлежащи на заменяване, следва да се носи и по едно портретче за всеки работник, чиято книжка ще се заменява и по 50 лева—стойността на новата книжка.

Всички осигурителни книжки, подлежащи на заменяване, проверени по горния начин, следва да бъдат представени в клона на ДИОО най-късно до 15. I. 1950 год.

От ДИОО

ЗА КЛАСОВАТА БОРБА И БДИТЕЛНОСТ

из доклада на Сталин за РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПЪРВАТА ПЕТИЛЕТКА ПРЕД ОБЕДИНЕНИЯ ПЛЕНУМ НА ЦК И ЦКК НА ВКП (б), НА 7 ЯНУАРИ 1933 ГОД.

Някои другари схванаха тезиса за унищожаването на класите, за създаването на безкласово общество и постепенно отмиране на държавата като оправдание на мързела и малодушието, като оправдание на контрреволюционната теория за потушаването на класовата борба и отслабване на държавната власт. Не ще и дума, че такива хора не могат да имат нищо общо с нашата Партия. Това са ренегати или двуличници, които трябва да се изгонят от Партията. Унищожаването на класите се постига не чрез потушаването на класовата борба, а чрез нейното усиление. Постепенното отмиране на държавата ще се завърши не чрез отслабване на държавната власт, а чрез нейното максимално усиление което е необходимо, за да бъдат напълно унищожени остатъците от умиращите класи и за да бъде организирана отбраната против капиталистическото обкръжение, което далеч още не е унищожено и скоро още не ще бъде унищожено. . . . Но ако нашите другари не се въоръжат с революционна бдителност и не изгонят от практиката еснафско — добродушно отношение към вършените кражби и разхищения на обществената собственост, то бив-

шите хора могат да направят много пакости.

Трябва да се има предвид, че усиляването на Съветската държава ще усилва съпротивата на последните устатци от умиращите класи. Именно защото те умират и доживяват последните си дни, те ще преминават от едни форми на падение към други, по-остри форми на нападение, апелирайки към несъзнателните слоеве на населението и мобилизирайки ги против съветската власт. Няма такава пакост и клевета които тия бивши хора не биха нанесли на съветската власт и ако те не биха се опитали да мобилизират несъзнателните елементи. Върху тая почва могат да се съживят и разшават разбитите групи на старите контрреволюционни партии — есери, меншевики, буржоазни националисти в центъра и покрайнините, — могат да се съживят и решават остатъците от контрреволюционните опозиционни троцкистки и десничарски елементи. Това, разбира, се не е страшно, но всичко това трябва да се има предвид, ако искаме да свършим с тези елементи бързо и без особени жертви.

Ето защо революционната бдителност е онова именно качество което особено е необходимо на болшевиките.

ЗА САМОКРИТИКАТА

из доклада на Сталин пред АКТИВА НА МОСКОВСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА РАБОТАТА НА АПРИЛСКИЯ ОБЕДИНЕН ПЛЕНУМ НА ЦК И ЦКК НА 13 АПРИЛ 1928 ГОД.

Аз зная, че в редовете на Партията има хора, които не особено обичат критиката изобщо, самокритиката по-специално. Тези хора, които бих могъл да нарека „лакирани“ комунисти, постоянно недоволствуват, отбявайки самокритиката: пак, де, тази проклета самокритика, пак изкарване наяве нашите недостатъци — няма ли да ни дадат да поживеем спокойно? Ясно е, че тези „лакирани“ комунисти нямат нищо общо с духа на нашата Партия, с духа на болшевиизма. Та ето, във връзка със съществуването на такива настроения, посрещайки самокритиката далеч не с ентусиазъм, позволено е да се запитаме: нужна ли е за нас самокритиката, отгде се е взела тя и каква е ползата от нея?

Аз мисля другари, че самокритиката е нужна за нас, както въздухът, както водата. Аз мисля, че без нея, без самокритиката, нашата Партия не би могла да напредва, тя не би могла да разкрива нашите язви, тя не би могла да ликвидира нашите недостатъци. А ние имаме много недостатъци. Трябва да признаем това открито и честно. Лозунгът за самокритиката не е нов лозунг. Той лежи в самата основа на Болшевишката партия. Той лежи в основата на режима на пролетарската диктатура. Ако нашата страна е страна на диктатурата на пролетариата, а диктатурата се ръководи от една партия, Партията на комунистите, която не споделя и не може да споделя властта с други партии, то нима не е ясно, че ние сами трябва да разкриваме своите грешки, ако искаме да вървим напред, нима не е ясно, че повече няма кой друг да ги разкрива и изправи. Не е ли ясно другари, че самокритиката трябва да бъде една от най-сериозните сили, които движат напред нашето развитие? . . .

Странно би било да се боим от това, че нашите врагове, вътрешните врагове, също както и външните врагове, използват критиките срещу нашите недостатъци, като вдигнаха шум: аха, у тях, у болшевиките, не всичко е благополучно. Странно би било да се боим от всичко това ние, болшевиките. Силата на болшевиизма се състои именно в това, че той не се бои да признае грешките си.

Нека Партията, нека болшевиките, нека всички честни работници и трудещи се елементи в нашата страна разкриват недостатъците на нашата работа, недостатъците в нашето строителство, нека набелязват пътищата за ликвидиране на нашите недостатъци, за да няма в нашата работа и в нашето строителство застой, благо, гниене, за да се подобрява цялата наша работа, цялото наше строителство с всеки нов ден и да върви от успехи към успехи! Това е сега главното. А там нека нашите врагове да си дрънкат за нашите недостатъци — такива дреболии не могат, не бива да смущават болшевиките. . . .

Понякога ругаят критиците за несвършенството на тяхната критика, за това, че критиката понякога се оказва правилна не на пълни 100 процента. Нерядко някои изискват критиката да бъде правилна по всички пунктове, а ако тя не е правилна във всичко, почват да я корят, да я хулят. Това не е правилно, другари. Това е опасно заблуждение. Опитайте само да поставите такова изискване, и вие ще затворите устата на стоици и хиляди работници, рабкори, селкори, които желаят да поправят нашите недостатъци, но които понякога не умеят да изразят правилно своите мисли. Това би било гроб, а не самокритика. Вие трябва да знаете, че работниците понякога се побояват да кажат истината за недостатъците на нашата работа. Побояват се не само защото може да ги „сполети“ нещо заради това, но и защото може да ги „осмеят“ заради несвършената им критика. Къде ти може простият работник или простият селянин, който чувства недостатъците на нашата работа и на нашето планиране върху собствения си гръб, къде ти могат те да обосноват по всички правила на изкуството своята критика? Ако бихте изискали от тях правилна критика на пълно 100 процента, с това вие ще унищожите възможността за всяка критика отдало, възможността за всяка самокритика. Ето защо аз мисля, че ако критиката съдържа поне 5—10 процента истина, то и такава критика трябва да бъде поздравена, да бъде изслушана

ОБЩИ ИЗВОДИ ОТ РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ I-ТА ПЕТИЛЕТКА

Кои са тези основни сили, които въпреки всичко ни осигуриха тази историческа победа?

Това е преди всичко активността и самоотвержеността, ентусиазмът и инициативата на милионите работнически и колхозни маси, които заедно с инженерно-техническите и ли развиха колосална енергия за разгръщането на социалистическото съревнование и ударничество, няма съмнение, че без това обстоятелство ние не бихме могли да постигнем целта си, не бихме могли да направим нито крачка напред.

Второ. Това е твърдотото ръководство на Партията и Правителството, които зовяха масите напред и преодоляваха всички и всякакви трудности по пътя към целта.

Най-сетне, това са особените достоинства и предимства на съветската стопанска система, която крие в себе си колосални възможности, необходими за преодоляване на всички и всякакви трудности.

Такива са трите основни сили, които определиха историческата победа на СССР.

Общи изводи:

1. Резултатите на петилетката обориха твърдението на буржоазните и социалдемократическите дейци, че петгодишният план е фантазия, блънуване, неосъществима мечта. Резултатите на петилетката показваха че 5-годишният план е вече осъществен.

2. Резултатите на петилетката разбиха известния буржоазен „символ на вярата“, че работническата класа не е спо-

собна да строи ново, че тя е способна само да руши старото. Резултатите на петилетката показваха, че работническата класа е способна също тъй добре да строи ново, както и да руши старото.

3. Резултатите на петилетката разбиха тезата на социалдемократите, че не е възможно да се построи социализма в една отделно взета страна. Резултатите на петилетката показваха, че е напълно възможно да се построи в една страна социалистическо общество, защото икономическият фундамент на такова общество вече е построен в СССР.

4. Резултатите на петилетката обориха твърдението, на буржоазните икономисти, че капиталистическата стопанска система е най-добрата система, че всяка друга стопанска система е нетрайна и неспособна да издържи изпит пред трудностите на икономическото развитие. Резултатите на петилетката показваха, че капиталистическата стопанска система е несъстоятелна и нетрайна, че тя отживява вече своя век и ще трябва да отстъпи своето място на друга по висша, на съветската, на социалистическата стопанска система, че единствената стопанска система, която не се бои от кризи и е способна да преодолее неразрешимите за капитализма трудности това е съветската стопанска система.

5. Най-сетне резултатите на петилетката показваха, че Партията е непобедима, ако тя знае на къде да води работата и не се бои от трудности.

СТАЛИН ЗА ПОДБОРА НА ХОРАТА

из отчетния доклад за дейността на ЦК на ВКП (б) пред 17 ПАРТИЕН КОНГРЕС НА 26 ЯНУАРИ 1934 ГОД.

«Освен непоправимите бюрократи и канцеларисти, чието отстраняване не изиква никакви разногласия, ние имаме още два вида дейци, които спъват нашата работа, пречат на нашата работа и не ни дават да напредваме.

Единият вид дейци, това са хора с известни заслуги в миналото, хора, които са станали велможи, хора, които считат че партийните и съветски закони са писани не за тях, а за глупците. Това са същите хора, които не считат за свой дълг да изпълняват решенията на Партията и Правителството и които разрушават по такъв начин основите на партийната и държавна дисциплина. На какво те разчитат, нарушавайки партийните и съветски закони? Те се надаяват на това, че съветската власт няма да се реши да ги засече заради техните стари заслуги. Тези възгордели се велможи мислят, че те са незаменими и че могат безнаказано да нарушават решенията на ръководните органи. Какво да се прави с такива дейци? Те трябва без колебание да се снемат от ръководните постове, независимо от техните заслуги в миналото. Те трябва да се сменяват с по-нижаване по длъжност и за това да се съобщава в пресата. Това е необходимо, за да се смеги високомерието на тези възгордели се велможи-бюро-

крати! да се поставят те на мястото. Това е необходимо, за да се укрепи партийната и съветска дисциплина в цялата наша работа.

А сега за втория вид дейци. Аз имам предвид вида на дърдорковците, аз бих казал честните дърдорковци, хора честни предани на съветската власт, но неспособни да организират каквото и да е. Аз имах миналата година разговор с един такъв другар, твърде уважаван другар, но непоправим дърдорко способен да удави в приказки всяко живо дело. Ето този разговор:

Аз: Как стои у вас въпросът със засяването?

Той: Със засяването, другарю Сталин? Ние се мобилизирахме Аз: А после?

Той: Ние поставихме въпроса ребром.

Аз: Добре, а по-нататък що?

Той: Ние имаме прелом, другарю Сталин, скоро ще има прелом.

Аз: Но все пак?

Той: У нас се набелязва напредък.

Аз: Добре де, но все пак, как е у вас със засяването?

Той: Със засяването у нас засега нищо не излиза, др.

Ето ви физиономията на дърдорковците. Те са мобилизирали, поставили въпроса ребром, в тях и прелом и напредък, а работата не върви.

внимателно и да бъде взето под внимание здравето зърно. . .

От само себе си се разбира, че тук става дума не за всяка критика. Критиката на контрреволюционера е също така критика. Но тя си поставя за цел да развенчае съветската власт, да подкопае нашата индустрия, да дезорганизира нашата партийна работа. Ясно е, че ние говорим не за такава критика. Аз говоря не за такава критика, а за критика която се прави от съветските хора, за критиката, която си поставя за цел да подобри съветската власт, да подобри нашата индустрия, да подобри нашата партийна и професионалистка работа. Критиката ни е нужна за укрепване на съветската власт, а не за нейното отслабване. Именно за да укрепи и подобри нашето дело, именно

затова Партията провъзгласява лозунга за критиката и самокритиката. . .

Какво очакваме ние преди всичко от лозунга за самокритиката, какви резултати може да ни даде той, ако бъде properly введен правилно и честно? Той трябва да даде поне два резултата. Той трябва, първо, да повиши бдителността на работническата класа, да изостри нейното внимание към нашите недостатъци, да улесни поправянето на тези недостатъци и да направи невъзможни всякъкъв вид „изненади“ в нашата строителна работа. Той трябва, второ, да повиши политическата културност на работническата класа, да развие в нея чувство, че е господар на страната, и да улесни обучението на работническата класа да управлява страната. . .

HALK YÜKSELİŞİ

SAYI
10
YIL
I

VATAN CEPHESİ SANCAK KOMİTESİ VE KASABA HALK ŞURASI ORGANIDIR

Şumen 21 aralık 1949 — Fiati 6 leva

Uzun seneler yaşasın önder ve öğretmenimiz STALİN

Bizim neslimiz şerefle Stalin nesli adını, devrimiz ise layıkıyla Stalin devri adını taşıyor. Progresif insanlığının önder ve öğretmenin şahsı, hakikaten insanîyet inkişafının en mühim — Büyük Oktobr inkılabının, sosyalizm kuruculuğu, büyük vatan harbi, cihanın her tarafında inkılab kuvvetlerinin, proleter inkılabı kuvvetlerinin heyecanlı ve zaptedilmez büyümesi devrini dolduruyor. İnsanlık tarihinin bu dev yörüşü başında, başhalkların önder ve öğretmeni — ulu Stalin yoldaş olan şanlı Lenin — Stalin Bolşevik partisi durmaktadır.

Bugün kapitalist ve faşist boyunduruğundan kurtulan milletler, Stalin adile sosyalist kuruculuğuna atılıyorlar. Daha kapitalist boyunduruğu altında inleyen milletler, zalimler, kapitalist efendileri, harp körükçüleri, müstemlike esaretçilerine karşı Stalin adile fedakârane savaşa atılıyorlar. Stalin adile milletler imperialist kuvvetlerini zapt etmek ve yenmek için savaşa atılıyorlar. Stalin adı sovyet ve bütün

cihan halklarının barış demokrasi ve sosyalizm bayrağıdır, ümid, inanç ve gururudur.

Bizim halkımızın faşizm boyundurduğundan kurtulması ancak, Stalin muharrirleri, büyük Sovyet kurtarıcı ordusu yardımıyla mümkün olduğunu hatırlıyor ve hiç bir vakıt unutmıyacaktır. Bizim halkımız, bizi imperialist canavarlarından koruyan Stalin diplomatlığının kudretli yardımını hatırlıyor ve hiç bir vakıt unutmıyacaktır. Bizim halkımız, sosyalist endüstrimizin ve çiftliğimizin kuruculuğunda muvaffakiyetlerinin Sovyet yardımına mümkün olduğunu biliyor. Bu seheki gibi halkımızın doyurulması güç olan senelerde, memleketimize ancak yine büyük Sovyetler birliği yardım etmektedir.

Eğer bizim halkımız kendi sosyalist istikbaline inanırsa ve inançla sosyalizme doğru gidiyorsa, bu ancak başta ulu Stalin olan Sovyetler birliğinin desteği ve himayesi sayesinde. Bunun için yalnız 10 gün zarfında Stalin yoldaş

minnettarlık adresini imzaladı. Beş milyon emekçi sevgili öndeve öğretmen Stalin yoldaşa müteheyyiç, hayırlahlıklarını yolladılar.

Bizim halkımız, 18 Aralık seçimlerini heyecanlı umum halk bayramına çevirdi. Seçim gününde ise gençlerimiz ve küçük çocuklarımız Stalin için şarkılar söylüyorlardı.

Bizim halkımız Stalin adile, anglo-amerikan ve Titonun Trayço Kostof alçak şpion ve zararlı kompnyasının iç yüzünü dışarı vurdu ve bozgunladı.

Bizim halkımız, Staline, yaratıcı gayretlerini, fennini ve ustalığını gösteren bahşışlar yolladı.

70-nci yılı gününde bizim halkımız sevinçle gözlerini Staline çevirerek;

— Sana teşekkür Stalin — diye haykırıyorlar.

Uzun seneler yaşasın progresif insanlığın önder ve öğretmeni, bizim önder ve öğretmenimiz — ULU STALİN

STALİN

Ben açtım, karıştırdım sinemin defterini,
Her yaprağında senin adını gördüm ATA!
Döğüşlerde silerek ben alının terini,
Sana gönül bağından bir demet ördüm ATA!
Her yaprağında senin adını gördüm ATA!
Azametli namına, ey beşerin penahı,
İsterim san'atımla dikeyim sözden bir saray
Aziz ata izin ver, ey halkın ümitgâhı
Dizilsin mısralarım önünde alay, alay.
Ko dikem san'atımla adına sözden saray!
Ey adalet harbinin kocaman komandanı
Senin kadir elinle cihan lâleazar oldu
Azatlık dünyasının ey büyük kahramanı,
O dâhi emelinle düşman taru mar oldu.
Senin kahraman elinle cihan lâleazar oldu.
Adın bayrağımızdır vuruşta, davada,
Şöhreti kâinata sığmayan ulu rehber.
Ben seni vasfetmeğe söz bulamam dünyada,
O derya kemâline hayrandır bütün eller.
Şöhreti kâinata sığmayan ulu rehber.
Sen alemin Lokmanı, Elin kadir sesisin,
Bugün haber veririsin gelecekte beşere,
Azatlık ordusunun dâhi sergerdesisin,
Götürürsün bizleri zaferlerden zafer!
Bugün haber verirsın gelecekte beşere!

Mevlüt Konakoglu

ИЗГУБЕНИ квитанции № № 3805, 30586 за 8 и 12 кгр. не-омаганен памук, издадени на 16. II. 1948 г. от РКС—Шумен, на Господин Атанасов от с. Сушица, Преславско — невалидни.

ИЗГУБЕНА бележка № 41596 от 13. IV. 1948 г. издадена от РКС, Шумен, за 3 кгр. омаганен памук на Йордан Златев от с. Кочово, Преславско — невалидна.

STALİN Sovyetlerin milli meseleler hususundaki siyaseti için

Memleketimizin uzak taraflarında, Sovyet muhtariyeti vücûde getirmek yolunda bazı arkadaşların çok defalar, kabir tedbirsizliğe kalb olunan, aceleciliğinin, mühimce engeller teşkil ettiği de az değildir. Bütün bir tarihi devre boyunca merkezi Rusyadan geri kalmış ve daha kurunu vusta yaşayışının tam kaldırılmadık bu bölgelerde „saf komunizmi“ tatbik etmek kararla „kahramanca gayret“ gösteren bu arkadaşlara tam bir inançla bu şekil suvari baskınından, böyle komunistlikten hayır görmeyeceğimizi söyleyebiliriz.

Bu arkadaşlara programımızdan şu aşağıdaki mühim noktayı hatırlatmak isteriz:

„RKP (Rusya Komünist partisi) bir milletin, tarihi tekâmülü esnasında bu tekâmülün hangi derecesinde bulunduğunu göz önüne alarak, kendi tarihi sınıf nazariyeciliği esasına bağlıdır. şöyle ki: kurun vusta yolundan burjuva demokrasisine geçmek yolunda mı, yoksa burjuva demokrasi yolundan sovyet yanud proleter demokrasisine geçmek yolunda mı bulunmaktadır.“

Ve daha sonra:

„Her halde, kendi baskısı altında tutan bu milletlerin proleteriyatı tarafından, mazlum

yahud tam hak sahibi olmayan emekçi halkın milli duygu ve serencemlerini göz önüne alarak, onlara karşı çok tedbirli ve çok dikkatli muamele edilmesi elzemdir.

Yani eğer, meselâ, evini ocağını dokunulmaz ve mukaddes hesap eden Azerbaycanlılara doğrudan doğruya evlerde sıklaştırmak siyaseti takib olunmak, Azerbaycanlıları bizden uzaklaştırmaktan başka bir şey olmayacağı için, yine aynı gayeye varabilmek için daha etraflı yollardan gitmek gereklidir.

Yahud ta yine: eğer, meselâ, dini kanatlara eyi bağlanmış ve komunistlerin arkasından şeriat esasına dayanarak yürüten Dagestan halkına karşı doğrudan dini kanatlarla mücadele yolu ile değil, daha dikkatli davranarak daha etraflı yollardan gitmek lazım geldiği açık anlaşılmaktadır ve ilâhı...

Kısaca: geri kalmış halk tabakasını suvari baskısı ile „herman komunistleştirme“ yolunu değiştirerek, daha dikkatli olmak, daha eyi düşünmek siyaseti ile bu halkı sovyet gelişmesi yoluna yavaş yavaş celb etmek yolunu iltizam etmek lazımdır.

Ruhi bağlantıyı sağlamak ve Rusyanın uzaklarını mer-

kez ile sağlam bir inkılab birliğine bağlamak için, sovyet muhtariyetini vücûde getirmek yolunda lazım gelen pratik şerait işte bunlardır.

Sovyet Rusya, bir çok millet ve kabilelerin karşılıklı güven, gönüllü kardaşça yaşamak esasına dayanan birleşmiş proleter devleti çerçevesi dahilinde, dünyada daha misli görülmemiş, toplu yaşayış teşkilâtını meydana getirmek, tecrübesini yapmaktadır. İnkılabın geçirdiği üç sene bu tecrübenin başarıle sonuca ermesinde ümidler olduğunu göstermiştir. Lâkin bu tecrübe ancak milliyet meselesinde bizim ameli siyasetimiz, vilâyetlerde yayılan Sovyet muhtariyeti beyannamesinin çeşid şekil ve dereceli hükümlerine aykırı olmadığı, vilâyetlerdeki her ameli adımı, uzaklardaki halk kitlelerinin yüksek proleter manevi ve maddi kültürüne, milli kılıklarına uygun bir şekilde bağlanmasına hizmet ettiği vakit, başarıle neticelenebilir.

Merkezi Rusya ile uzak bölgeleri arasındaki inkılab birliğinin bağlantısının sağlanması ancak bu şekilde mümkün olur, ki bunun karşısında itilaf devletlerinin her güne manevraları toz duman olarak dağılacaktır.

STALİN milli kültür hakkında

İkinci. Lenin hiç bir vakıt milleyet zulmünün kaldırılması ve milletlerin menfaatlarının birlik halinde birleştirilmesi, milliyet farklarının kaldırılması müsavidir, dememiştir. Biz milliyet baskısını kaldırdık, milli imtiyazları yok ettik ve milli müsavatı meydana getirdik. Biz kelemenin eski ma'nasile Sovyetler birliğindeki milletlerin devlet hududlarını, hudud direklerini ve gümrükleri yok ettik. Biz Sovyetler birliğinde milletlerin iktisadi ve siyasi menfaatlarında birlik meydana getirdik. Lâkin biz bununla milliyet farklarını, milli dili, yaşayışı, kültürü, ve saireyi mahvettik demekmidir? Öyle olmadığı açıktır. Lâkin milliyet, dil, kültür yaşayış ve saire farkları kalırlarsa, milli cumhuriyetlerin ve bir tarihi devir geri kalmış bölgelerinin kaldırılmasını istemek, proleter diktatının menfaatlarına aykırı, irticaî bir istek olduğu açık anlaşılmaz mı? Bizim meyilcilerimiz şimdi milli cumhuriyet ve bölgelerin kaldırılması demenin, Sovyetler birliğindeki milyonlarca insan kitlelerinin ana dil üzerine tahsil etmek, mektepleri olmak, kendi dilleri ile mahkeme, idare, ictimai ve diğer teşkilât ve dairelerden mahrum olmak demek olduğunu

ve böylelikle sosyalizm bina etmeğe karışmak imkanlarından mahrum olmak, demek olduğunu anlıyorlarmı? Suretâ internasyonalizm takibinde bizim meyilcilerimizin mürteci büyük Rusya şovinistlerinin paçalarına düştükleri aşîkâr değil mi? ve böylelikle Sovyetler birliğinde büyük rus ve büyük olmayan ruslara da aynı derecede şamil proleter diktatürası devri şiarını unudarak hareket etmediler mi?

Ucuncü, Lenin hiç bir vakıt proleter diktatürasının şeraiti altında gelişen milli kültür şiarının, bir irtica'şiarı olduğunu söylememiştir. Bilakis, Lenin, daima Sovyetler birliğinde milli kültürün gelişmesine yardım-larda bulunulmasına tarafdâr, bulunmuştur. Başkası değil, Leninin rehberliği altında partinin X (onuncu) kongresinde milliyet meselesine ait alınan kararda şunlar açıkça belirtilmiştir:

„Partinin vazifesi, büyük rus olmayan emekçi halk kitlelerine, ileri gitmiş merkezi Rusyaya yetişmek için, lazım gelen yapmaktan ibarettir. Yardım şöyle olur; a) bu milletlerin kendi milli yaşayış şartlarına uygun bir şekilde, sovyet şeklini geliştirmek ve kuv-

vetleştirmek; b) kendi dillere il amel eden mahkeme, idare, ktisad organları, halkın yaşayış ve haleti ruhiyesini eyi bilir mahalli kimslerden mürekkep idare makamları kurarak bunların gelişme ve kavileşmesine yardım etmek; c) kendi dillerle matbuat, mektep, teatro, klub işleri, bir sözle kültür tenvir müesseseleri meydana getirerek, bunların gelişmesine yardım; ç) kendi dillerle geniş kurs ve mekteb şebekeleri meydana getirildiği gibi, umum bilgi veren ve mesleki teknik mahiyetli kurulların meydana getirilip gelişmesine yardım etmek.

Bundan, Leninin milli kültürün proleter diktatürası şeraiti altında gelişmesi şiarında tarafdâr olduğu aşîkâr değil mi?

Milli kültürün proleter diktatürası şeraiti altında gelişmesi şiarını reddetmek, Sovyetler birliğinde yaşayan ve büyük rus olmayan halkın kültürel kalkınmasını reddetmek demek değildir. Yani bu milletlerin mecburi tahsil gerekliliğini inkâr etmek ve bunları mürteci milletlerin mânevi esaretine sokmak demek değildir.

Türkiyede ümmilik

„Millet“ dergesinin 8 nci sayısında „Bizde ümmilik“ başlıklı yazıda şunları okuyoruz:

„Hepimizin bildiği gibi memleketimizde iptidaiye tahsili kanunla mecburidir. Bunu icra etmeyen, yani çocuklarını okula göndermeyen ana ve babalar para veya hapisle cezalandırılmağa tabidirler“.

Bakınız Ağrı sancağının 528 köyünden 52 sinde; başkent olan Ankara sancağının 1133 köyünden 544 nde; en zengin olan Gaziantep sancağının 562 köyünden 102 sinde; Bitlis sancağının 240 köyünden 28 inde: memleketimizde kültür alanında en ileri gitmiş sayılan Kocaili sancağının 680 köyünden 388 inde okul bulunmaktadı. Görüyorsunuz ki, bazı sancaklardaki köylerin %50 sinde okul yoktur.

İşte memleketimizde iptidaiye tahsilinin mecburi olmasına rağmen, ümmiler adedinin büyük olması bir sırdır, durum şudur:

ИЗГУБЕНА бел. № 21146 от 19 IV 1948 за 2 кгр. омаганен памук издадена от РКС—Шумен на Колю Иванов от с. Злочучен, Шуменско—невалидна.

Народен ПОДЕМ

Редакция и администрация
ул. Д. Благоев 3 тел. 176
Годишен абонамент 300 лева

Обявления: 30 лв. кв. см.
и 20 лева на дума

Сталин за националната култура

Из доклада на Сталин на 16 конгрес на ВКП (б),
състоял се на 27. VI. 1930 година.

Ленин никога не е казал, че лозунгът за развитието на националната култура в условията на диктатурата на пролетариата е реакционен лозунг. Напротив Ленин винаги е бил за това, „щото да се помогне на народите на СССР да развият своята национална култура. Под ръководството на Ленин, а не на някой друг, бе съставена и приета на X конгрес на Партията резолюцията по националния въпрос, гдето ясно се казва, че „задачата на Партията се състои в това, „щото да помогне на трудовите маси от невеликоруските народи да догонят отишлата напред централна Русия, да им помогне: а) да развият и укрепят у себе си светската държавност във форми, съответстващи на национално-битовите условия на тия народи.

б) да развият и укрепят у себе си действащите на роден език съд, администрация, органи на стопанството, органи на властта, съставени от местни хора, знаещи бита и психологията на местното население. в) да развият у себе си преса, училища, театри, клубно дело и въобще културно-просветителни учреждения на роден език.

г) да поставят и развият широка мрежа от курсове и школи както от общообразователен така и от професионално-технически характер на роден език.“

Не е ли ясно, че Ленин беше изцяло и напълно за лозунга „развиване на националната култура в условията на диктатурата на пролетариата? Нима не е ясно, че отричането лозунга за националната култура в условията на диктатурата на пролетариата означава отричане необходимостта от културния подем на невеликоруските народи в СССР,

отричане необходимостта от общозадължителното образование на тези народи, отдаване тези народи под духовно робство на реакционните националности?

Ленин, действително, квалифицираше лозунга за националната култура при господството на буржоазията като лозунг реакционен. Но нима можеше да бъде иначе? Що е това национална култура при господството на националната буржоазия? Буржоазна по своето съдържание и национална по своята форма култура, имаща за своя цел да отрови масата с отровата на национализма и да укрепи господството на буржоазията. Що е това национална култура при диктатурата на пролетариата? Социалистическа по своето съдържание и национална по форма култура, имаща за цел да възпита масите в духа на интернационализма и да укрепи диктатурата на пролетариата. Как могат да се смесват тези две принципиално различни явления, не скъсвайки с марксизма? Нима не е ясно, че, борейки се с лозунга за националната култура при буржоазния ред, Ленин удрияше по буржоазното съдържание на националната култура, а не по нейната национална форма? Глупаво би било да се предполага, че Ленин разглеждаше социалистическата култура „безнационална“ нямаша една или друга национална форма. Бундовниците действително едно време приписваха на Ленин тази безсмислица. Но от съчиненията на Ленин е известно, че той рязко протестира против тази клевета, решително ограничавайки се от такава безсмислица. Нима нашите уважаеми уклонисти са се и повлекли по стъпките на бундовците?...

Когато ти говориш

Когато ти говориш, млъква всичко в миг,
като че с ток пронизва името ти — Сталин,
и мощен се извайва твоят лик —
по-твърд и от гранит, и от стомана.

Словата падат в жадните сърца
като след суша дъжд обилен:

Спокойно майките погалват своите деца
и морните ръце усещат сили.

Когато ти говориш, млъква всеки враг,
защото думите ти — тежки и отмерени —
разбиват клеветите вражи в прах
и смъкват маските на лицемерите.

Когато ти говориш, воинът суров
по-силно стиска своето оръжие,
работникът заработва с повече любов
и всеки сам съзнава, че е длъжен.

Когато ти говориш, знаем всички ний,
разпръснати по земните простори:
гласът на правдата в света звъни
бащата на народите говори!

БЛЕНИКА

Блестяща изборна победа на Отечествения фронт

Окр. ОФ к-т - Шумен, спечели съревнованието за най-добри изборни резултати, обявено му от Окр. ОФ комитет — Сталин (Варна)

Окончателни резултати от изборите в Шуменски окръг

произведени на 18 декември 1949 год.

№ по ред	Наименование	Избиратели	Гласували	% на гласувалите	За нар. представители			За окр. народни съвети		
					Действителни	Недействит.	% на гласувалите за ОФ	Действителни	Недействит.	% на гласувалите за ОФ
1	Омуртагска околия	31918	31805	99.65	31582	223	99.30	31571	234	99.26
2	гр. Омуртаг	2996	2970	99.13	2947	23	99.23	2949	21	99.29
3	Търговищка околия	36170	35492	98.13	34377	1115	96.86	34364	1128	96.82
4	гр. Търговище	7620	7506	98.50	7378	128	98.30	7373	133	98.23
5	Новопазарска околия	40947	40495	98.90	39033	1462	96.39	39007	1488	96.33
6	гр. Новипазар	4058	3977	98.00	3836	141	96.45	3822	155	96.10
7	Шуменска околия	86046	84588	98.31	81526	3062	96.38	81329	3259	96.15
8	гр. Шумен	24732	24326	98.36	23539	787	96.76	23472	854	96.49
9	Преславска околия	25230	24992	99.06	23925	1067	95.73	23883	1109	95.56
10	гр. Преслав	3007	2922	97.17	2657	264	90.97	2626	296	89.87
11	Поповска околия	51749	51147	98.89	47568	3579	93	47432	3715	92.74
12	гр. Попово	4907	4890	99.65	4613	277	94.34	4611	279	94.29
	ВСИЧКО	272060	268519	98.70	258011	10508	96.09	257586	10933	95.93

СЪОБЩЕНИЕ НА ОКРЪЖНАТА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ — ШУМЕН

В заседанието си на 20 декември 1949 година Окръжната избирателна комисия направи цялостна проверка на изборните книжа за състоялите се избори на 18 декември т. г. за избиране на народни представители и окръжни народни съветници.

При тази проверка не се оказа да има възражения за редовността на избора в отделните секции както от избирателите, така и от кандидатите.

Изборите навсякъде са протекли спокойно, нормално и без ни най-малко нарушение на реда и законността. На това свое заседание комисията, след като се увери, че кандидатите за народни представители и окръжни народни съветници са получили огромното доверие на народа от Шуменски окръг, изразяващо се в 96.09% подадени гласове за народни представители и 95.93% за окръжни народни съветници при 98.70% гласоподаватели,

ПРОВЪЗГЛАСИ

за избрани кандидатите на Отечествения фронт в листите за народни представители и окръжни народни съветници в Шуменски окръг.

Председател: Йордан Йорданов
Подпредседател: Румен Янев

Концерт по случай 70-год. на Сталин

На 19. XII. т. г. по случай 70 годишнината на др. Сталин и патронния празник на Народната девическа гимназия, колективът при последната в състав: хор, оркестър и танцова група изнесе своя традиционен концерт в театър „Георги Димитров“.

В първата част бяха застъпени наши и съветски хорови песни, изпълнени със съпровод на пиано. Чистотата при пението както и спятостта на партията бе на лице, но в динамично отношение има още да се желае.

От индивидуалните изпълнения особено силно впечатление направи на публиката др. Милка Вичкова, която с маниера на школувана оперна певица изпълни трудната сопранова ария из оп. „Ив. Сусанин“ от Глинка. Др. Анка Михайлова, която се представи с „Мазурка“ от Виениавски, показа, че има смел лък и обещава да стане отлична цигуларка. Също много добре прозвуча гласът на др. Ж. Абаджиева в арията из оп. „Халка“ от Моноушко. Необходимо е още малко да се обърне внимание върху дикцията — ясно и отчетливо да се произнася всяка дума.

Във втората част на сцената се появи салонния гимназиален оркестър, който изпълни увертюра към оп. „Норма“ от Белини, валс из балета „Лебедово езеро“ от Чайковски и „Славянски танц № 1“ от Дворжак. Балансираните оркестрови партии, еднаквостта на лъковете в шрайха, както и динамичните отсенки в музикалните фрази идват да покажат, че тук диригент и изпълнители са вложили доста много за достойното си представяне.

В третата част бе изнесен монтаж — „Др. Сталин е флагът ни ален и светлата наша звезда“, който обаче беше доста слаб и анемичен и в който не можах да се разгърнат истинските възможности на изпълнителите. Украинският и руски танц, както и балетът, включени в монтажа, бяха добре изпълнени.

В цялата програма пролича огромният труд на диригентката др. Тютюнджиева и танцовата ръководителка П. Георгиева. Общо програмата би завоювала по-големи успехи, ако се вземат предвид следните препоръки:

1. Да има конферансие, което с подходящи реплики да съобщава номерата. Това предава живот на програмата и я прави интересна за слушателите.

2. При наличността на оркестър по-добре е песните да се изпълняват ансамблово.

3. Да се изработят песните не само технически, но и динамично като се обърне внимание на нюансираността и фразировката, и се насочат изпълнителите към закритото, закръглено пение.

4. Монтажът трябва да се разнообрази със звукови и светлинни ефекти и да се избегне статиката. Да се доразвие идеята за възхода на Съветската страна под ръководството на Сталин, като се замисли импозантен, величествен и ефектен

Нашият Сталин

(из записки на фронта)

Войната, която ни натрапи фашизмът, беше най-трудното изпитание и всеотдайна проверка. Силата на нашата държава, дружба на народите, морално-политическото единство на съветските хора всичко се изпитваше в изпепеляващия огън на войната.

И какво се оказа? Победата остана зад нас. Още по-високо се издигна образът на Сталин, от чийто гений беше спасена Русия, освободени от ужасите на фашизма малките държави на Европа, спасена беше световната цивилизация. Още по-ясно се сплоти около Сталин съветските хора.

У белоруски старец немците намериха в сандъка Конституцията на СССР и я хвърлиха в горящата печка.

— Нима това може да се изгори? — очуди се старикът. — Сталинската конституция лежи в мене под сърцето ми.

Немците разстреляха стареца.

През дните на лятното настъпление през 1944 год. се спряхме в едно село под Логойско. Хазайката на къщата, малограмотна селянка, извади от тайното си скривалище и тържествено разгъна пред нас портрета на Йосиф Висарионович, който да остави трайни впечатления у зрителя. Заедно с руските танци да се изпълнят и български такива, като по този начин символично се манифестира ненарушимата българо-съветска дружба.

Св. Керменлийски

През годините на войната Сталин олицетворяваше в себе си силата и волята на съветския народ, неговата издръжливост и упорство, неговата политическа далновидност и ненавист към враговете на родината, неговото „духовно богатство и оптимизъм, неговото благородство и величие.

Той за всички нас не е само баща, пълководец, вожд, на когото сме поверили живота и съдбата си, но и възплощение на висшата, неоспорима народна съвест, пред чийто съд всеки от нас е отговарял за своите дела и постъпки на фронта и в тила.

Знаеше ли той, че враговете ще го убият за тези думи? Вероятно е знаел, но гордостта на съветски човек, възпитан от Сталин, не му е позволила да млъчи. Той мъжествено хвърли в лицето на враговете своята правда и загина като герой.

нович, нарисуван с маслени бои на платно, от някакъв селски художник — самоук.

— Три години го държах под печката и ето съхраних го! разказваше жената и нейните кафяви очи сияеха от щастие. — Немците заповядаха да се предават портретите на Сталина. Който не предаде — разстрел. Аз си помислих, че те, подлещите, ще започнат да се гаврят над него или ще го изгорят и си казах: няма да го предам на поругание! И не го предадох.

Ив. Арамилев